

РЕШЕНИЕ

№ 653

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6679** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], чрез адв. П. С., срещу Ревизионен акт № [ЕГН] / 24. 02. 2012 г., на орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1290 / 01. 06. 2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”-С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон при определянето на пазарната цена на недвижимите имоти, предмет на разпоредителни сделки. По същество се претендира постановяване на съдебно решение, с което оспорения РА бъде отменен в обжалваната част. Не претендира разноските по делото. Ответникът - Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1106475 от 03. 06. 2011 г., издадена от М. Р., на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. град (оправомощена със Заповед № РД-01-6 / 04. 01. 2010 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място],

за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за периода 25. 11. 2009 г. – 31. 12. 2009 г. и за корпоративен данък за периода 01. 10. 2009 г. – 31. 12. 2009 г. Заповедта е връчена на 10. 06. 2011 г. и ревизията е следвало да приключи до 10. 09. 2011 г. Със ЗВР 1110485 от 08. 09. 2011 г., издадена от Р. Б., на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. град (оправомощена със Заповед № РД-01-962 / 01. 07. 2011 г. на директора на ТД на НАП С.), е удължен срока на ревизията до 12. 10. 2011 г.

Ревизията е повторна, във връзка с отменително решение № 856 / 25. 05. 2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ”.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1110485 от 26. 10. 2011 г., връчен на управителя на дружеството на 27. 01. 2012 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1110485 / 26. 01. 2012 г., е определена Н. Б. Б., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма], [населено място].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] / 24. 02. 2012 г., връчен на пълномощник на дружеството на 09. 03. 2012 г.

С жалба вх. № 53-06-782 / 26. 03. 2012 г. (изпратена по пощата на 23. 03. 2012 г., видно от клеймото на пощенския плик – стр. 20), е оспорен РА по административен ред.

С решение № 1290 от 01. 06. 2012 г. на директора на дирекция „ОУИ” – [населено място], е потвърден ревизионен акт № [ЕГН] / 24. 02. 2012 г. в оспорената му част.

С жалба вх. № 15139 / 25. 06. 2012 г., е оспорен РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № [ЕГН] / 24. 02. 2012 г., издаден от орган по приходите при ТД НАП С. град, на жалбоподателя [фирма], [населено място], е доначислен ДДС в размер на 24 768,79 лв. и лихви за забава в размер на 5 241,44 лв., както и корпоративен данък в размер на 22 675,78 лв. и лихви в размер на 4 261,31 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма доказателства за датата на връчване на решението на решаващия органа, поради което следва да се приеме, че се обжалва в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

При издаването му обаче е допуснато нарушение на материалния закон.

По делото няма спор, че през ревизирия период [фирма] е извършило придобиване на урегулирани поземлени имоти /УПИ/, находящи се в землището на [населено място], общ. П., закупени от [фирма] с нотариален акт /НА/ № 176 / 02. 10. 2009 г., НА № 48 / 30. 11. 2009 г. и НА № 85 / 22. 12. 2009 г.

За осъществяването на сделките са издадени фактура № 198 / 02. 10. 2009 г., фактура № 206 / 30. 11. 2009 г. и фактура № 210 / 22. 12. 2009 г. от страна на [фирма].

Освен горепосочените сделки през ревизирия период между „Б. К. 1” ЕООД и [фирма] е извършена замяна на УПИ в землището на [населено място], общ. П., извършена с НА 50 / 30. 11. 2009 г. и НА № 86 / 22. 12. 2009 г.

В нотариалните актове е посочено, че [фирма] се задължава да погасява на вноски за своя сметка, задълженията на заменителя [фирма] по договор за банков кредит от 26. 01. 2007 г. и анексите към него до размера необходим за погасяване на задължението и заличаване на учредената ипотека върхи УПИ, които [фирма] придобива по силата на замяната. Страните се споразумяват, че задължението на [фирма], поето съгласно НА № 176 / 02. 10. 2009 г., отпада по отношение на имотите, предмет на нтози НА.

От [фирма] са издадени на [фирма] фактура № 207 / 30. 11. 2009 г. и фактура № 211 / 22. 12. 2009 г., а от страна на [фирма] са издадени на [фирма] фактура № 1 / 30. 11. 2009 г. и фактура № 2 / 22. 12. 2009 г. с предмет извършените замени.

Във връзка с установяване на пазарната цена на сделките извършени с НА № 50 / 30. 11. 2009 г. и НА № 86 / 22. 12. 2009 г., е изготвен акт за възлагане на експертиза № 24-12-602 от м. 09. 2011 г.

След отразяване на извършените СМР в част от терените обект на замяна, е определена пазарна цена на имотите на [фирма] в общ размер на 233 285,09 лв. без ДДС.

От страна на ревизиращия екип е прието, че е налице бартер по смисъла на чл. 130 от ЗДДС, поради което от страна на [фирма] е следвало да начисли ДДС в размер на 47 636,81 лв. Доколкото от страна на дружеството е начислен ДДС в размер на 1 396,32 лв., органите по приходите са доначислили ДДС в размер на 46 240,49 лв.

Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДС, данъчната основа е пазарната цена на предоставената стока или услуга, изчислена към датата на която е данъкът е станал изискуем.

На основание § 1, т. 16 от ДР на ЗДДС, „пазарна цена” е цената по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК.

Съобразно § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, „пазарна цена” е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани. Видно е обаче от оспорения РА, в него, както и в потвърждаващото го решение на директора на Дирекция „ОУИ” липсва констатации и установяване, че посочените по-горе сделки са между свързани лица.

Действително в Решение № 856 / 25. 05. 2011 г., с което преписката е върната за извършване на нова ревизия са установени свързани лица, които са представители на двете дружества по сделката, но издадения РА е отменен именно, за да се установи дали между двете дружества, между които са сделките са налице обстоятелствата, установяващи свързаността на дружествата.

Видно е, че в оспорения в настоящото производство РА № [ЕГН] / 24. 02. 2012 г., липсват констатации, че са налице сделки между свързани лица.

При извършената в хода на ревизионното производство оценителна експертиза на имотите предмет на сделките е използван методът на сравнимите неконтролирани цени.

В същото време по делото е изслушана и приета съдебно – оценителна експертиза, неоспорена от страните, включително и от процесуалния представител на ответника, която експертиза е работила отново по метода на сравнимите неконтролирани цени.

Видно от заключението на вещото лице, пазарната стойност на всичките имоти според метода на сравнимите неконтролирани цени е 144 040 лв., която е много по-ниска от определената в оспорения РА.

В същото време, съгласно т. 2 от Решение на Съда (осми състав) от 19 декември 2012 г. по дело C-549/11, при обстоятелства като тези в главното производство, при които доставката не е осъществена между свързани лица по смисъла на член 80 от Директива 2006/112 - нещо което все пак следва да се установи от запитващата юрисдикция, - членове 73 и 80 от същата директива трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба като разглежданата в главното производство, съгласно която, ако насрещната престация на доставка е определена изцяло в стоки или услуги, данъчната основа на доставката е пазарната стойност на предоставените стоки или услуги.

При това положение, остава необосновано твърдението в оспорения РА, че издадените фактури са некоректно съставени и стойността на имотите е занижена.

След като няма доказателства, че е налице сделка между свързани лица, стойността на имотите е тази по съставените нотариални актове и издадените фактури.

Предвид изложеното, съдът намира жалбата за основателна в тази си част.

По отношение на ЗКПО:

С оспорения РА, е установено, че дружеството жалбоподател е декларирало загуба в размер на 3 656,34 лв. с подадената годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2009 г. Посочените от дружеството приходи от замяната са в размер на 6 809,29 лв., като ревизиращия екип на основание на изготвената експертна оценка е приел същите в размер на 233 285,10 лв. Предвид на това е извършено увеличение на финансовия резултат със сумата от 226 475, 81 лв.

Доколкото по изложените по – горе съображения липсва основание за определяне на пазарната цена различна от вече установената от страните, след като не е налице сделка между свързани лица, липсва и основание за увеличаване на финансовия резултат.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че обжалвания ревизионен акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалноправни разпоредби - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед изхода на спора и изразеното от процесуалния представител на жалбоподателя становище, че не претендира направените разноси, такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Ревизионен акт № [ЕГН] / 24. 02. 2012 г., на орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1290 / 01. 06. 2012 г. на директора на Дирекция „ОУИ” - С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: